

Sygnatura akt XVIII C 1043/17

(...), dnia 26 kwietnia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 26 kwietnia 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko: D. D.

o: zapłatę

(1) zasądza od pozwanej D. D. na rzecz powoda Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. 1.282,29 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia osiem groszy), z odsetkami:

(a) ustawowymi od 1.025,37 zł (jednego tysiąca dwudziestu pięciu złotych trzydziestu siedmiu groszy) od 7 października 2015 roku do dnia zapłaty,

(b) ustawowymi od 256,92 zł (dwustu pięćdziesięciu sześciu złotych dziewięćdziesięciu dwóch groszy) od 22 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,

(2) umarza postępowanie co do 56,60 zł (pięćdziesięciu sześciu złotych sześćdziesięciu groszy);

(3) oddała powództwo w pozostałej części;

(4) wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności z wyłączeniem punktów 2 i 3;

(5) zasądza od pozwanej D. D. na rzecz powoda Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

XVIII C 1043/17

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód Horyzont Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej D. D. początkowo 1.427,29 zł z odsetkami ustawowymi jak w pozwie oraz kosztami procesu, przy czym w toku postępowania cofnął powództwo co do 56,60 zł.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.

D. D. jako kredytobiorca (...) Bank (...) spółka akcyjna we W. zawarli 13 kwietnia 2013 roku umowę o udzielenie kredytu na zakup towarów. D. D. nie wykonała należycie umowy i jej zaległości z tego tytułu wynoszą 1.025,37 zł należności głównej i 256,92 zł odsetek naliczonych do 14 grudnia 2015 roku. Do tego Bank doliczył 145 zł bliżej nieokreślonych opłat. Tak określoną wierzytelność nabył Horyzont Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., na podstawie umowy z 14 grudnia 2015 roku.

W przypadku wydawania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.)

III. Ocena roszczenia.

(A) Zasada odpowiedzialności.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 p.b.1).

Powód dochodzi wierzytelności jako nabywca.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). W takiej sytuacji dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.).

(B) Opłaty dodatkowe.

Powód nie sprecyzował w żaden sposób, co miałyby się składać na poczet opłat dodatkowych, początkowo na sumę 145 zł, a po częściowym cofnięciu pozwu - 88,40 zł. Nie przytaczając na te okoliczności żadnych twierdzeń, powód odmówił Sądowi możliwości dokonania w tym zakresie jakichkolwiek ustaleń nawet w oparciu o tak dlań korzystne unormowanie, jak art. 339 § 2 k.p.c. Oczywiście sam fakt, że poprzednik prawny te opłaty naliczył, nie jest samo w sobie wystarczające. Uwzględnivszy przeto, że sam powód dostrzegł niezasadność dochodzenia tej należności w części dotyczącej 56,60 zł, nie podając przy tym, ani dlaczego cofa powództwo w tej części, ani też dlaczego co do pozostałych 88,40 zł roszczenie miałyby być zasadne, powództwo w części dotyczącej 88,40 zł uznano za niewykazane co do zasady nawet przy uwzględnieniu art. 339 § 2 k.p.c.

(C) Rozstrzygnięcie.

Powództwo jawiło się jako zasadne co do dochodzonej kwoty głównej i odsetek.

Co do 56,60 zł postępowanie umorzono, uznając cofnięcie pozwu za skuteczne.

Żądanie odsetkowe nie wzbudziło zastrzeżeń z urzędu. Odsetki ustawowe są obecnie zawsze niższe od odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 359 § 2 i art. 481 § 2 zd. I k.c.), nie ma więc przeszkód w ich dochodzeniu za okres opóźnienia (art. 481 § 1 k.c.), zaś w przypadku odsetek od odsetek – za okres od wytoczenia o nie powództwa (art. 482 k.c.).

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

IV. **Koszty.**

Pozwana przegrała sprawę w części, co skutkuje koniecznością stosunkowego rozdelenia kosztów procesu (art. 100 zd. I k.p.c.).

Na koszty procesu powoda złożyło się: 30 zł opłaty od pozwu, 360 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek minimalnych (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c.); łącznie 390 zł. Nie złożono dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa złożonego w niniejszej sprawie.

Pozwana obowiązana jest zwrócić powodowi stosunkowo: $390 \text{ zł} \times 1.282,29 \text{ zł} \div 1.427,29 \text{ zł} \approx 350 \text{ zł}$.

1 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. -- Prawo bankowe (j.t. - Dz.U. z 2016 r., poz. 1988, z późn. zm.).